

# Rüzgâr Gibi Savruldu Ben

– mesakin · 28 Mart 2025



Medet ey sırların şahı,  
Bu devran nasıl sürecekt?  
Gönlüm yorgun, gözler nemli,  
Hasret beni tüketecek.

Bülbül güle meftun olmuş,  
Pervaneler gibi dönmüş.  
Yine hasret bize düşmüş,  
Ömrüm böyle tükenecek.

Ne diyeyim, uçar mı ki?  
Engelleri aşar mı ki?  
Benim gibi şaşkın mı ki?  
Hasretine yenilecek?

Benim gibi olur mu ki?  
Böylesine yorgun mu ki?  
Bu hayata dargın mı ki?  
Hüzünlere direnecek?

Bu nasıl bir yangın böyle,  
Sönmez, dinmez, bitmez hâlâ.  
Her dua bir yol açarken,  
Hasret beni tüketecek.

Rüzgâr gibi savruldu ben,  
Yollarında kavruldu ben.  
Gözyaşlarım hiç dinmedi,  
Hasret beni bitirecek.

Ay suskun, yıldızlar mahzun,  
Beklemekten kaldık mahsur.  
Yoluna serildi ömrüm,  
Dünya sensiz tükenecek.

Şimdi söyle, var mı çare?  
Bu can hep böyle yanar mı?  
Gözlerimde umut soldu,  
Umutsuzluk can alacak.

Gündüz gider, gece gelir,  
Yolumuz ona yönelir.  
Allah'tandır umudumuz,  
Dertler elbet dağılacak.

Nasıl dayanır bu gönül,  
Hasretinle kavrulurken?  
Beklemekten yorulsak da  
Uzayan yollarda bitecek.

27/03/2025

mesakin